

इति । एतच्च धनिकमतानुसारेणोक्तम् । अन्ये तु—‘अङ्कावतरणेनैवेदं गतार्थम्’ इत्याहुः ।

अपेक्षितं परित्यज्य नीरसं वस्तु विस्तरम् ।

यदा संदर्शयेच्छेषमाप्नुयानन्तरं तदा ॥ ६१ ॥

कार्यो विष्कम्भको नाट्य आमुखाक्षिप्तपात्रकः ।

यथा—रत्नावल्यां यौगंधरायणप्रयोजितः ।

यदा तु सरसं वस्तु मूलादेव प्रवर्तते ॥ ६२ ॥

आदावेव तदाङ्के स्यादामुखाक्षेपसंश्रयः ।

यथा—शाकुन्तले ।

विष्कम्भकाद्यैरपि नो वधो वाच्योऽधिकारिणः ॥ ६३ ॥

अन्योन्येन तिरोधानं न कुर्याद्रसवस्तुनोः ।

रसः शृङ्गारादिः । यदुक्तं धनिकेन—

‘न चातिरसतो वस्तु दूरं विच्छिन्नतां नयेत् ।

रसं वा न तिरोदध्याद्वस्त्वलंकारलक्षणैः ॥’ इति ।

बीजं बिन्दुः पताका च प्रकरी कार्यमेव च ॥ ६४ ॥

अर्थप्रकृतयः पञ्च ज्ञात्वा योज्या यथाविधि ।

अर्थप्रकृतयः प्रयोजनसिद्धिहेतवः ।

तत्र बीजम्—

अल्पमात्रं समुद्दिष्टं बहुधा यद्विसर्पति ॥ ६५ ॥

ङ्कादावपि कर्तव्यतामाह—अपेक्षितमिति । आकाङ्क्षितमित्यर्थः । परित्यज्य विच्छिद्य । शेषं सरसं वस्तु । आमुखानन्तरं प्रस्तावनानन्तरमेव । आमुखाक्षेपसंश्रयः आमुखसूचितः । विष्कम्भकाद्यैरपीत्यर्थः । अधिकारिणः प्रधानफलप्रभोः ॥ वस्त्वलंकारलक्षणैः वस्त्वलंकारस्वरूपैः ॥ बहुधा विसर्पति

१. विष्कम्भकाद्यैरिति । यदुक्तं महर्षिणाष्टादशाध्याये—‘अङ्के प्रवेशके वा प्रकरणमाश्रित्य नाटके वापि । न वधः कर्तव्यः स्याद्यस्तत्र स नायकः ख्यातः ॥ अवतरणमेव कार्यं संधिर्वा ग्रहणमेव वा नित्यम् । बहुभिः कार्यविशेषैः प्रवेशकैः सूचयेद्वापि ॥’ इति ॥